

10º e cunha escora de ata 20º, a unha ou outra banda, ou dos graos necesarios para que o bordo da cuberta de intemperie se somerxa, se este segundo valor é menor, nun estado de dispoñibilidade continua, de xeito que os tripulantes poidan termina-los preparativos para o embarco e posta a flote en menos de 5 minutos, totalmente equipada, segundo o prescrito no presente capítulo.»

Regra 8: chalecos salvavidas.

Punto 3:

«Os tripulantes dos buques pesqueiros dos cales a actividade se realice sobre cuberta deberán levar posto un chaleco ou dispositivo salvavidas de inflada automática que, sen entorpece-los seus movementos, sexa apto para mantelos a flote en caso de caída á auga.

Estes chalecos ou dispositivos salvavidas serán de inflada automática e aprobados de acordo coa norma EN 396, e poderán ser distintos ós esixidos na normativa vixente sobre dispositivos de salvamento esixidos por seguridade en casos de abandono do buque, sempre que reúnan as condicións de efectividade necesarias para o fin proposto.»

Regra 23: botes de rescate.

Alínea b) do punto 1:

Os botes de rescate poderán ser ríxidos ou inflables, ou ámbalas dúas cousas á vez, e deberán:

i) Ter unha eslora non inferior a 3,8 m nin superior a 8,5 m, excepto nos buques de eslora inferior a 45 m nos que, debido ó tamaño do buque ou a outras razóns polas que se considere inxustificada ou impracticable a instalación de tales botes, a Administración marítima poderá aceptar un bote de rescate de eslora menor, aínda que non inferior a 3,3 m.

ii) Poder transportar, como mínimo, cinco persoas sentadas e unha persoa tendida ou ben, cando se trate de buques de eslora inferior a 45 m cun bote de rescate de menos de 3,8 m, poder transportar, como mínimo, catro persoas sentadas e unha persoa tendida.

Alínea c) do punto 1:

«A Administración marítima establecerá o total de persoas ó que se poderá dar cabida nun bote mediante un ensaio para determina-lo número de asentos. A capacidade mínima de transporte deberá ser acorde co disposto no inciso ii) da alínea b) do punto 1 da regra 23. Os asentos poderán encontrarse no chan, exceptuando o do temoneiro. Ningunha parte das posicións sentadas poderá repousar na regala, o espello ou os dispositivos de flotabilidade situados ós lados do bote.»

25288 *REAL DECRETO 1423/2002, do 27 de decembro, polo que se modifica o Real decreto 1247/1999, do 16 de xullo, sobre regras e normas de seguridade aplicables ós buques de pasaxe que realicen travesías entre portos españois.* («BOE» 311, do 28-12-2002.)

Mediante o Real decreto 1247/1999, do 16 de xullo, incorporouse ó ordenamento xurídico español a Directiva 98/18/CE do Consello, sobre regras e normas de seguridade aplicables ós buques de pasaxe.

A Directiva 2002/25/CE, do 5 de marzo de 2002, da Comisión, pola que se modifica a Directiva 98/18/CE do Consello, substitúe o anexo I da Directiva 98/18/CE polo texto do anexo que acompaña a propia directiva 2002/25/CE.

Este real decreto ten como finalidade incorporar ó ordenamento xurídico nacional a Directiva 2002/25/CE, facendo por tanto necesaria a modificación do antes citado Real decreto 1247/1999, do 16 de xullo.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Fomento, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 27 de decembro de 2002,

DISPONGO:

Artigo único.

O anexo I do Real decreto 1247/1999, do 16 de xullo, sobre regras e normas de seguridade aplicables ós buques de pasaxe que realicen travesías entre portos españois, substitúese polo anexo deste real decreto.

Disposición derogatoria única.

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ó disposto neste real decreto.

Disposición derradeira única.

Este real decreto entrará en vigor o 1 de xaneiro de 2003, agás aquelas prescricións do anexo que establezan outras datas; neste caso haberá que aterse a estas últimas.

Dado en Madrid o 27 de decembro de 2002.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Fomento,
FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

MINISTERIO DE AGRICULTURA, PESCA E ALIMENTACIÓN

25291 *REAL DECRETO 1322/2002, do 13 de decembro, sobre requisitos agroambientais en relación coas axudas directas no marco da política agraria común.* («BOE» 311, do 28-12-2002.)

O Regulamento (CE) n.º 1259/1999, do Consello, do 17 de maio de 1999, polo que se establecen as disposicións comúns aplicables ós réximes de axuda directa no marco da política agraria común, dispón no seu artigo 3 a obriga dos estados membros de adoptaren as medidas agroambientais que consideren apropiadas, tendo en conta a situación das terras ou das producións e os potenciais efectos das actividades que se desenvolvan sobre o ambiente, e faculta os estados membros para reduciren, e mesmo suprimiren, os beneficios procedentes dos réximes de axuda cando non se cumpran as mencionadas normas, e para aplicaren os importes procedentes da redución dos pagamentos a determinadas axudas adicionais no marco da axuda ó desenvolvemento rural.

Para a aplicación do dito regulamento débese ter en conta, por unha banda, o previsto no seu artigo 5.1, no sentido de que se debe garantir un tratamento equitativo a tódolos agricultores e gandeiros e evitar distorsións do mercado ou da competencia e, por outra parte, a diversidade das distintas rexións agrarias que